

CİNSELLİĞE DAİR VAZGEÇMEMİZ GEREKEN

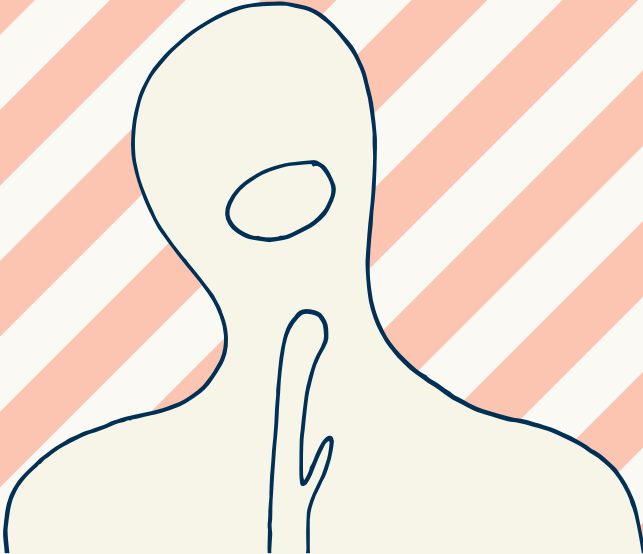
100

★ EFSANE ★

HAZIR BİLGİ SERİSİ - 6

Bülent Somay

Çizimler: Aslıhan Niksarlı

İçindekiler

Giriş Niyetine	13
----------------------	----

I. Üreyelim, Çoğalalım, Sevişelim

Seks, üremek, çoğalmak için yaptığımız bir şeydir	21
İnsanlarla hayvanlar, üreme ve cinsellik açısından farklı değildir.....	23
Sevişmek ve çiftleşmek aynı şeydir.....	25
Üreme (yavrularımız, çocuklarımız) bizi ölümsüzleştirir.	27
Soy erkekten geçer	29
Seks için iki cins gerekir.....	31
“Cinsel üreme” mi? Bakın Freud da söylüyor, ikisi aynı şeymiş.....	33
Cinsel ilişkide bulunan, sonucuna da katlanır	35
Doğum kontrolü erkeklerin işidir	37
Modern çağda doğum kontrolü kadınların elindedir	39
Kürtaj cinayettir	41
Nasil yani? Bir cenin öldürmek insan öldürmekten sayılmıyor mu?	43
Ne demek, şimdi kürtajı savunmak zorunda mıyız?.....	45
Benim bedenim, devletin (ailemin, kocamın) seçimi.....	47

II. Ana Gibi Yar Olmaz

Baba meselesi biraz karışık olabilir, ama anne her zaman bellidir.....	51
Eskiden biraz karışıkmiş belki, ama “modern” çağda böyle bir şey olamaz.....	53
Annelik içgüdüselidir	55
Peki öyleyse, anne, kendisine en ulvi duygularla bağlı olduğumuz kadındır	57
Annelerinden başkasını bulamıyor mu bu tanrılar?.....	59
Ne yani, Yunan gâvuru yapmış diye anneyle cinsel ilişki mubah mı?.....	61
Oidipus annesine âşıkta (babasından da nefret ediyordu).....	63
En azından arzulamıştır canım, yoksa neden evlensin?	65
Ensete yasağı, genetik yozlaşmayı engellemek içindir.....	67
Anne ile kurulan ilişki, tensel bir ilişki değildir.....	69
Freud’a göre, her erkek çocuk annesiyle cinsel ilişki kurmak ister.....	71
Biz Türklerde anne kutsaldır, böyle şey olmaz	73
Anne olmak dünyanın en güzel şeyi (ama zorlukları da var tabii)!.....	75

III. Amca, Size Baba Diyebilir Miyim?

Herkesin bir babası vardır (belli olmayana “piç” denir).....	79
Baba korur, kollar, gözetir	81
Baba ile cinsel ilişki zinhar yasaktır	83
Gâvur ellerinde öyle olabilir, ama “bizde” böyle şeyler asla olmaz.....	85
(Hemen taraf değiştiriyoruz) Evet, zaten Şark'ta her şey daha kötü (Ensest dâhil) .	87
Babanın öz kızına şehvet duyması haram değildir	89
Eğitilmiş, üst sınıftan kişiler arasında böyle bir istismar yoktur en azından.....	91
Erkek çocuk babaya çeker.....	93
Babalık “fitratımızda” var bir kere!.....	95
Bakın, demek ki namus ve ahlak babalık sayesindeymiş!	97
Ne yani, baba lüzumsuz bir şey midir?	99
Babayı yedik yani!	101

IV. Bayanlar, Baylar!

Kadın doğulur	105
Kadın kadındır, erkek de erkek	107
Kadınlar ve erkekler eşittir	109
Erkekler Mars'tan, kadınlar Venüs'ten	111
Küçük kızlar pembe giyer, oğlanlar mavi	113
Kızlara bebek, oğlanlara tüfek.....	115
Erkekler iş yapar, kadınlar ev işi	117
Erkeklerin beyni daha büyük bir kere! Dolayısıyla.....	119
Erkekler kadınlara göre daha iyi “düşünür” oluyor	121
Peki, öyleyse neden erkekler eğitim hayatında daha başarılı?	123
O dediğiniz “yumuşak”, sosyal ya da beşeri bilimlerde. Ama pozitif bilimlerde.....	125

V. Orgazm Sıkıntısı

Ön sevişme başımıza kadınların musallat ettiği bir angaryadır.....	129
Erkekler kadınlardan daha çok seks düşünüdür.....	131
Penis olmadan cinsel ilişki olmaz.....	133
Penis olmadan cinsel iktidar olmaz	135
Penisin boyu-posu önemlidir	137
(Hemen karşı tarafa geçiyoruz) Önemli olan büyüklüğü değil, işlevi!	139
Kadınlar sık sık orgazm taklidi yaparlar.....	141
“İyi” erkekler, eşlerinin orgazmını önemser.....	143

Erkeğin en büyük dehşeti erken boşalmaktır	145
“G” noktası diye bir şey vardır, ama yeri bir muammadır.....	147
Erkekler daima sekse hazırdır	149
Kadınlar için cinsel hazdan çok bağlanmak önemlidir.....	151

VI. Eşcinsellik, Düzcinsellik, Dümdüzcinsellik

Eşcinsellik hastalıktır.....	155
Eşcinsellik doğal değil bir kere.....	157
(Hemen taraf değiştiriyoruz) Evet, evet, eşcinsellik doğada da var.....	159
Eşcinsellik hastalık değilse de günahtır	161
Eşcinsellik kapitalizmin bize musallat ettiği bir beladır	163
Demek ki eşcinsellik erkeklerle özgü.....	165
Eşcinsellik doğuştandır (Genlerimizde var).....	167
Eşcinsellik doğuştandır (Allah böyle yaratmış)	169
Eşcinsellik kalın bağırsak hastalıklarına yol açar	171
“Heteroseksüellik”, düzcinselliktir	173
Ya eşcinselsindir, ya da düzcinsel.....	175
Biseksüeller iki cinsi de aynı biçimde arzular	177

VII. Karnından Sıpayı, Sırtından Sopyayı

Kadının karnından sıpayı, sırtından sopyayı eksik etmeyeceksin.....	181
Kızını dövmeyen dizini döver	183
Kızını kendi haline bırakırsan, ya davulcuya varır ya da zurnacıya	185
Kadın, erkeğinin “sert” olmasını ister.	187
Erkek şiddeti doğada da var	189
“Dövüyorsa, sevdiğindendir!”	191
“Kadına karşı şiddet abartılıyor!”	193
“Nush ile uslanmayı etmeli takdir, takdir ile uslanmayanın hakkı kötüktür.” ...	195
Ama kadınlar da erkekleri tahrik ediyorlar	197
“Cinnet getirmişt看.”	199
“Kadın Cinayetleri” giderek artıyor.....	201

VIII. Tecavüzün Şakası Olmaz

Tecavüzcü hastadır.....	205
Her erkek aslında tecavüzcüdür.....	207
Tecavüz sadece kadınlara karşı işlenen bir suçtur	209
Tecavüzdten kurtulmak için, güçlülerin tarafına geçmek gerekir.....	211

Tecavüz cinsel bir suçtur	213
Peki, öyleyse tecavüz “Adı” bir suçtur	215
Tecavüz sokakta olan bir şeydir.....	217
Ev bizi tecavülden korur	219
Babalarımız bizi tecavülden korur.....	221
Tecavülden sonra en yüksek sesle bağırın, tecavüze en şiddetle karşı olundırı ..	223
Tecavüzcüler kısırlaştırılırsa sorun çözülür	225
...Çünkü tecavüz doyurulamayan cinsel iştaktan kaynaklanır	227
Tecavüz Türkiye’ye, Şark’a, az gelişmişliğe özgü bir sorundur	229
Ne demek! Cinsellik, aile gibi meselelerde Doğu başkadır, Batı başka	231
Tecavülden “gelişerek” kurtulabiliriz.....	233

Giriş Niyetine

Biliyorum, “Ne kolay ki?” diyeceksiniz, ama Türkiye’de, hele bu dönemde kitap yazmak çok zor. Her şeyden önce, kitabı bitirmenizle yayınlanması arasında o kadar çok şey oluyor ki, yazdıklarınızın modası geçiyor bir-iki ayda. Nitekim aynı şey burada da başıma geldi: Ensar Vakfı ve kırk beş çocuğa cinsel taciz tartışması ve onun ardından bir bir ortaya dökülenler, “Çocuklara cinsel taciz ve tecavüz” meselesi dışında cinsellikle ilgili her tartışmayı fuzuli, hattâ beyhude hale getirme eğiliminde.

Ben ise “100 Efsane” seçerken bu konuya arada bir değinmeyi, ama doğrudan ele almamayı tercih etmiştim. Nedenleri ise basit: (1) Uyuyan yılanı uyandırmayacaksınız; (2) Bu konuda Türkiye’de yapılmış güvenilir ve geniş ölçekli bir araştırma yok; Nimet Çubukçu’nun “Aile ve Kadından Sorumlu Devlet Bakanlığı” döneminde (yani daha “Kadın” kelimesi gündemden düşmemişken) yapılan tek (ciddiye yakın) çalışma ise sümen altında.

Meğerse kazın ayağı öyle değilmiş: Her şeyden önce, (1) “Yılan” gayet uyanık ve faalmış ve (2) Küçük çaplı da olsa bir sürü çalışma yapılıyor, ama başka, “daha mühim” gündem maddeleri arkasında gizleniyormuş.

O yüzden bu konuda da birkaç efsane dövelim isterseniz. Mesela, artık kadınlarla ilgili olmayan “Aile ve Sosyal Politikalar” Bakanımızın “Münferit vakadan kurumu sorumlu tutmayalım,” gayreti. Sosyal medyada bu çıkış “Bir kereden bir şey çıkmaz,” diye yorumlandı. Biraz haksızlık ediliyor denebilir. Her şeyden önce o sözün aslı, “*Arkadaş arasında* bir kereden bir şey

çıkamaz,” şeklindedir. Üstelik şimdilerde sanıldığı gibi İngilizcede “*Friends with benefits*” (Avantali arkadaşlık) ya da daha kaba deyişle “*fuck-buddies*” (“Düzüşen kankalar” diyelim mi buna da?) denilen şeylere denk düşmez. O terimler erkeklerle kadınlar arasındaki sürekli olmayan/bir kerelik/hasbelkader cinsel ilişkinin kılıfıdır ki, güzel, ahlaklı ve nüfusunun %99’u Müslüman ülkemizde buna tahammül gösterilmesi düşünülemez bile. “Arkadaş arasında bir kereden bir şey çıkmaz,” düpedüz erkek arkadaşlar arası gelişigüzel cinsel ilişkiye kılıf bulmak, eşcinsel adını sahiplenmeden arada bir eşcinsel ilişki kurabilmek için uydurulmuş bir efsanedir. Eh, sayın bakan da bu efsanenin kapsama alanını genişletmekten başka bir şey yapmamış aslında. Çocuklar (dinî ya da seküler) kurumların çatısı altında istismar edildiğinde, önce kurumlar süt banyosunda yıkanır, bir-iki “sapık” bulunup kabahat onların üstüne atılır, toz duman dağıldığında ise çocuklar başlarının çaresine bakmak üzere kapı önüne bırakılır.

Kuşkusuz çocuklara yönelik taciz ve tecavüz, cinsellikle ilişkili diğer konulardan bağımsız ele alınamaz. Yani durduğumuz yerde “Kendi kızına (oğluna da olabilir) şehvet duymak caiz midir?” ya da “Bade(m)leme nedir?” gibi sorularla uğraşırsak, bir arpa boyu yol bile gidemeyiz. Sorun, insanlık kültürünün “Cinsellik” dediğimiz fiile on bin yılı aşkın bir süredir verdiği aşırı, ölçüsüz önemde. Öncelikle, cinselliğin üremeden ayrıl-maması/ayırt edilememesi yüzünden, erkek üzerinden yürüyen soyun güvence altına alınması amacıyla kadın cinselliği üzerine konulan yasak ve kısıtlamalarla başlıyor sorun. Hukuki/töresel yasaklar her zaman büyük fire verme riski taşıdıkları için de bu on bin yıllık süre boyunca yasaklar içşelleşiyor, insanlığın kolektif ruhsal yapısının bir parçası haline geliyor: Kıskançlık, namus, iffet, sadakat gibi kavramlar kendi boylarını aşan an-

lamlar kazanıp gündelik hayatlarımızın tümünü kaplar hale geliyor. Ardından da bu kavramların etrafından dolaşacak yollar icat ediliyor. En başta fuhuş, sonra doğum kontrolü; eşcinsellik ise zaten bu yasakların kapsama alanı dışında, onun için ayrı yasaklar icat edilmesi gerekiyor. Ancak bunlar da yetmeyince, yaşağı çiğnemenin, ama kırılan kolu da yen içinde tutmanın yolları keşfediliyor. Bu yollardan en etkilisi, sorunu “ev” içinde çözmek. Çocuklara yönelik taciz ve tecavüz o yüzden ilk olarak “evde” başlıyor. Sonra da dinsel (ve daha sonra da seküler) eğitim kurumlarına yayılıyor. Kilisenin cinselliğin üreme dışındaki her çeşidini ve varyasyonunu, hattâ dinî görevliler için cinselliğin bütününe yasaklamasının karşılığı, kilise denilen kurumun kendi duvarları içinde sonu gelmez taciz ve tecavüz vakalarıdır (ne de olsa Katolik rahiplerinin taciz edebilecekleri “kendi” çocukları yok). Bunun bir muadili mutlaka Musevilikte de vardır, ancak Musevilerin dışarıya kapalı cemaat yapısı yeterince duyulmasını engellemiştir.

İslamın da bu eğilimden payını almamış olması düşünülemez; ne de olsa aynı Semavi/İbrahimi dinler silsilesinin en son, en “geleşmiş” aşamasıdır İslamiyet. O yüzden İslami eğitim kurumları içinde de çocuklara taciz/tecavüz vakaları olacaktı mutlaka. Evlenmenin yasak olduğu Yeniçerilerin ocaklarında (ki o “Ocak” aynı zamanda bir “eğitim” kurumudur da) bu tür bir geleneğin olduğunu biliyoruz. Nitekim günümüzde de biraz kurcalayınca dinî ya da seküler eğitim kurumlarındaki vakalar bir bir ortaya çıkıyor. Kurumun (dinsel ya da seküler fark etmez) “kutsal” sıvası döküldükçe, altında yatan facialar görünür hale geliyor.¹

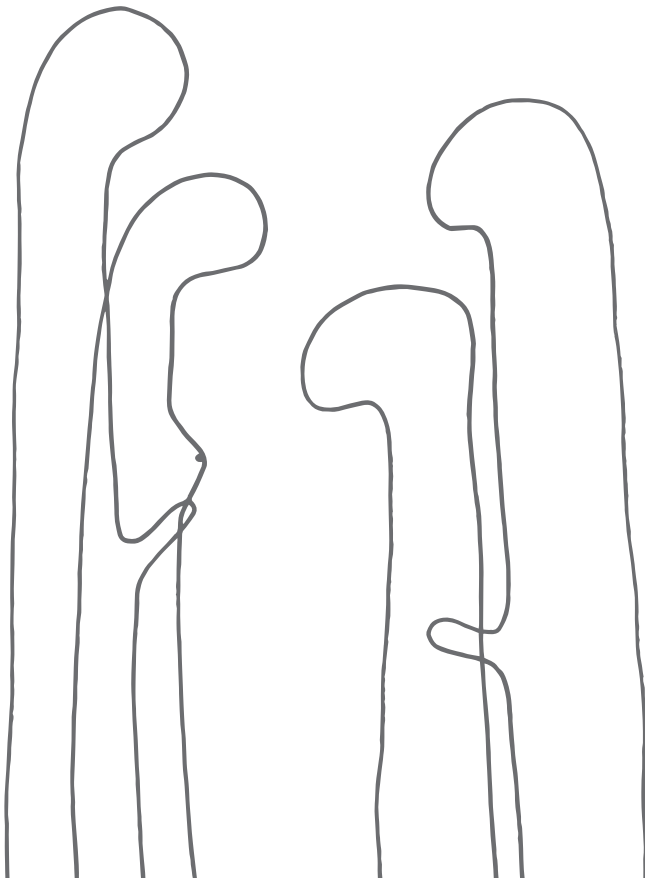
1 Bu konuyu daha fazla uzatmaktansa, okuru Şahika Yüksel’in 4 Nisan 2016 tarihinde *Cumhuriyet* gazetesinde yayınlanan söyleşisine yönlendirmeyi tercih ediyorum, çünkü orada söylenecek her şey söylenmiş zaten: http://t24.com.tr/haber/ensardaki-istismar-skandalinin-benzeri-vatikanda-da-yasandi-diyagnet-gibi-onlar-da-sessiz-kaldi,334741?utm_

Kısacası, sorun ne çocukları doyurulmaz bir iştahla arzulara “sapıklarda”, ne cinsel arzusu tepeye vurup dayanılmaz hale gelmiş “tecavüzcülerde”, ne de aşkından Mecnun olarak her kötülüğü yapabilen meczuplarda. Sorun, insanlık/uygarlık tarihinin başından beri, ayrıştıran, ezen, sömüren bir mülkiyet rejiminin sürekliliğini sağlamak için cinselliği önce üremeye tabi kılan, sonra bu tabiiyeti yüceltmek için cinselliğe hak ettiğinden kat kat fazla bir anlam ve önem atfeden bizlerde, hepimizde, “normallerde”. O yüzden mesela birileri çıkıp size “Bu Freud da her şeyi cinsellekle açıklıyor canım!” diye bir efsane söylediğinde sakın inanmayın. Freud öyle bir şey yapmıyor. Tam tersine, cinselliği kendisine verilen o aşırı anlam ve önemden kurtarmaya çalışıyor. Ama bu “kurtarma” operasyonunu gerçekleştirmenin yolu, önce durumu tespit ve teşhir etmek, olmakta olanı üzerine örtülen mistik perdeden, “sessizler suç ortaklığından”, “kol kırılır yen içinde kalır”dan, “ayıp yorgan altında”dan kurtarmak. Freud’a duyulan o müthiş öfkenin nedeni tam da bu zaten: Ele vermesi, teşhir etmesi, saklanacak delik bırakmaması.

Adına “Aile” dediğiniz zaman meselenin gene de cinsellekle ilişkili olduğunu gizlemiş oluyorsunuz. “Aile” dediğiniz nedir ki? Cinselliğin hem yüceltildiği (karı-koca arasında) hem de yasaklandığı (ebeveyn ve çocuklar arasında) yer değil mi? Bu bir yandan yüceltip bir yandan yasaklamanın çocukları daha en baştan kafası karışık, sorunlu bireyler olarak yola çıkarmasına neden şaşıyoruz ki o zaman? Çocuklarımızın ana karnından ensest tabularını, “evliliğin kutsiyetini”, “eşcinselliğin haram olduğunu” bilerek çıktığını mı zannediyoruz yoksa? Son dakika: Öyle çıkmıyorlar. Biz bütün bunları onlara tüm yarım-yamalaklıkları, çelişkileri ve tutarsızlıkları ile *öğretiyoruz*. Ya da öğretmeye çalışıyoruz. Elimizden geldiğince. Onlar da direniyorlar, direniyorlar, sonra yavaş yavaş teslim oluyorlar. Akılları ermese

de anne ve babalarının, öğretmenlerinin, arkadaşlarının, devletin, polis ve hâkim amcaların, rahip, haham ya da imam efendilerin ve “Allah Baba”nın hep bir ağızdan söylediği şeyde herhalde bir hikmet vardır diyerek kabulleniyorlar. Sonra da bazıları (hiç de azımsanmayacak bir kısmı) zamanla tacizci, tecavüzcü, karı-dövücü ve mutlaka çocuk-dövücü olduklarında onların bir kısmını (elimize geçirdiklerimizi—ki bunlar buzdağının su üstündeki kısmı) çok ayıplayıp “sapık” yaftasını yapıştırıyoruz. “Kısırlaştırılalım, idam edelim!” diye haykırmaya, dövmeye, şişlemeye, hapishanede yasadışı yoldan “idam” etmeye başlıyoruz. Sanıyoruz ki bu “sapıklardan” bir kurtulsak her şey yoluna girecek. Girmeyecek. Bir “sapık üretim çiftliği” gibi çalışan sınıflı toplumların cinsel ahlak düzeni, kendi “ahlaksızını” yaratmak zorunda çünkü. Ahlaksızlar olmadan “ahlak” da olamaz.

Erkeğin kadına, mülk sahibinin mülksüze, yetişkinin çocuğa ve Beyaz/Erkek/Avrupalı ve Amerikalının herkese egemen olduğu sistemin altı üstüne getirilmediği sürece de ne tacizden, ne tecavüzdən, ne “aile içi” şiddetten” ne de “sapıklardan” kurtulabileceğiz. Sadece bazılarımız, “Ben bu sapıklıklardan hiç birini yapmadım!” diye övünecekler; o “sapıkların” vebalinin kendi sırtlarında olduğunu asla bilmeden.

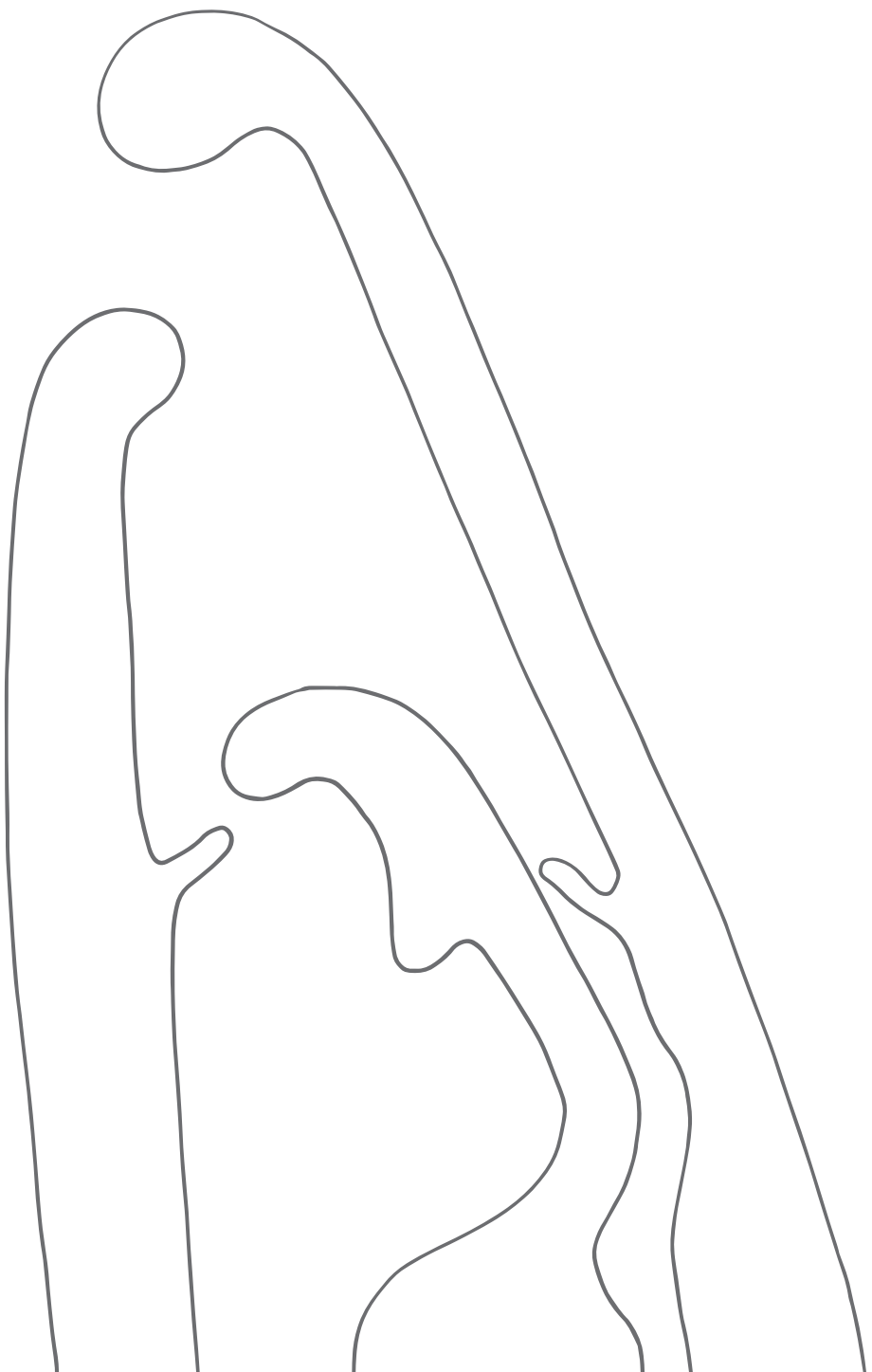

★ 3 ★

Sevişmek ve çiftleşmek aynı şeydir

Tam olarak öyle değil. Esas olarak, hayvanlar çiftleşirler, bizse sevişiriz. Sevişmek, cinsellik, insanlıkla birlikte ortaya çıkan ve artık içgüdüsel olmayan amaçlarla o kadar iç içe geçmiştir ki üremeyle ilişkisi neredeyse kalmamıştır. Kuşkusuz bu ikisini bir arada anmaya o kadar alıştık ki aradaki farkı görmüyoruz ya da görmezden geliyoruz genellikle. Ama insanlık tarihi kadar eski olan eşcinsel ilişkiler üreme amaçlı değildi; bunu biliyoruz. “Dünyanın en eski mesleği” fahişelik. Fahişeyle kurulan ilişki üremek, çocuk yapmak için mi? Ve tekrarla: Ne maksatla doğum kontrolü için kılıktan kılığa giriyor, keçi barsağından timsah tezeğine kadar, şeytanın aklına gelmeyecek yöntemler icat ediyoruz?

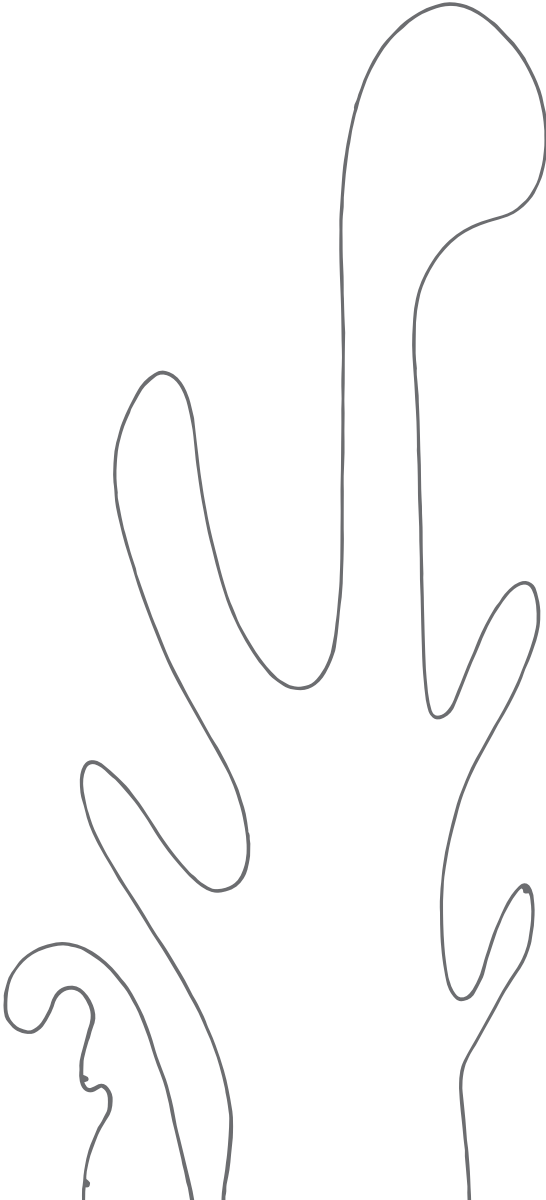
Üremeyi, çoğalmayı cinsellikten ayırdığımızda ise, bunlar ister istemez bir angaryaya dönüşür. Neyse ki doğum kontrolü için çırpındığımız binyıllardan sonra, son yüzyıl içinde suni döllenmeyi, rahim-dışı döllenmeyi, taşıyıcı anneliği filan keşfettik de bu angaryadan kısmen de olsa kurtulmanın yolunu açtık. Hele bir de rahim-dışı cenin gelişiminin yolunu-yordamını keşfedelim (ki bu konudaki teknolojik gelişmeye bakacak olursak eli kulağındadır), cinsellikle üremenin *hiçbir* ilişkisi kalmayacak.

Oidipus annesine âşıkı (babasından da nefret ediyordu)

Bu iftirayı Oidipus'a kim attıysa, Allahından bulsun. Oidipus annesi (sandığı) Merope'ye âşık filan olmadı. Babası (sandığı) Polibus'tan ise asla nefret etmedi. Hattâ ikisini de (son derece ulvi duygularla) o kadar çok seviyordu ki, Delphi kâhinesi kendisine “Babanı öldürecek, annenle evleneceksin,” dediği zaman, bu kaderden kaçmak için evini barkını terk ederek yollara düştü.

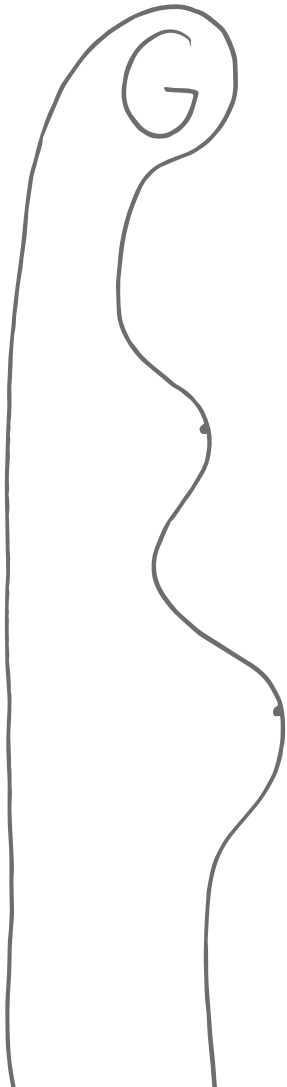
Ama diyebilirsiniz ki, “Kâhin bu, Oidipus bilmesede de, onun gerçek (genetik) annesinin, gerçek (genetik) babasının kim olduğunu biliyor”. O da doğru değil. Oidipus gerçek (genetik) babasından, Laios'tan da nefret etmiyordu ki. Dar bir dağ geçidinde karşılaştılar, “Kim önce geçecek,” kavgasına tutuştular, çıkan hengâmede Oidipus bilmeden gerçek (genetik) babasını öldürdü. Türkiye’de, özellikle de İstanbul’da trafiğe çıkan herkesin anlayabileceği, hattâ neredeyse anlayışla karşılayabileceği bir durum yani. Annesine gelince: Oidipus, Laios’u öldürdükten sonra Thebes’e vardı. Şehri haraca kesen Sphinx adlı canavarı bertaraf etti. Bunun üzerine krallarının öldüğü haberini almış olan (ama katili bilmeyen) şehir halkı da bu kahramanı kral yaptı. Haliyle dul kraliçe İokasta ile (annesiyle) de evlendirdi. Burada da ortada bir “aşk” durumu yok yani.

Erkek çocuk babaya çeker

Öyle de, hangisine? Roma hukukuna göre, “*Mater semper certa; pater est quem nuptiae demonstrant*”. Yani, Latince bilmeyenler için: Anne her zaman bellidir, baba ise evlilik yemininin işaret ettiği kişidir. Annenin “belliliğinin” bile zaman zaman tartışma konusu olabileceğini görmüştük az önce. Baba ise iyice tartışmalı. Genetik ilmi iyice gelişip “babalık testleri” yaygınlaşmadan önce, babalığın güvencesi, kadının “namusuna” ve iddiasına bağlıydı. O yüzden Roma’da, biyolojik babanın kimliğinden ziyade, *pater familias*’ın (“aile babası”nın) kimliğine bakılırdı. Bu “aile babası” o kadar güçlü bir kişiydi ki, çocuklarını öldürme hakkı bile vardı (İmparator Hadrianus’a kadar). Bu hak genellikle doğum sırasında çocuğun normal bir hayat yaşayamayacak kadar sakat olduğu görülürse uygulanıyordu gerçi, ama karısının sadakatinden şüphelenen “baba”ların baş-ka hesaplarının olabileceği de unutulmamalı.

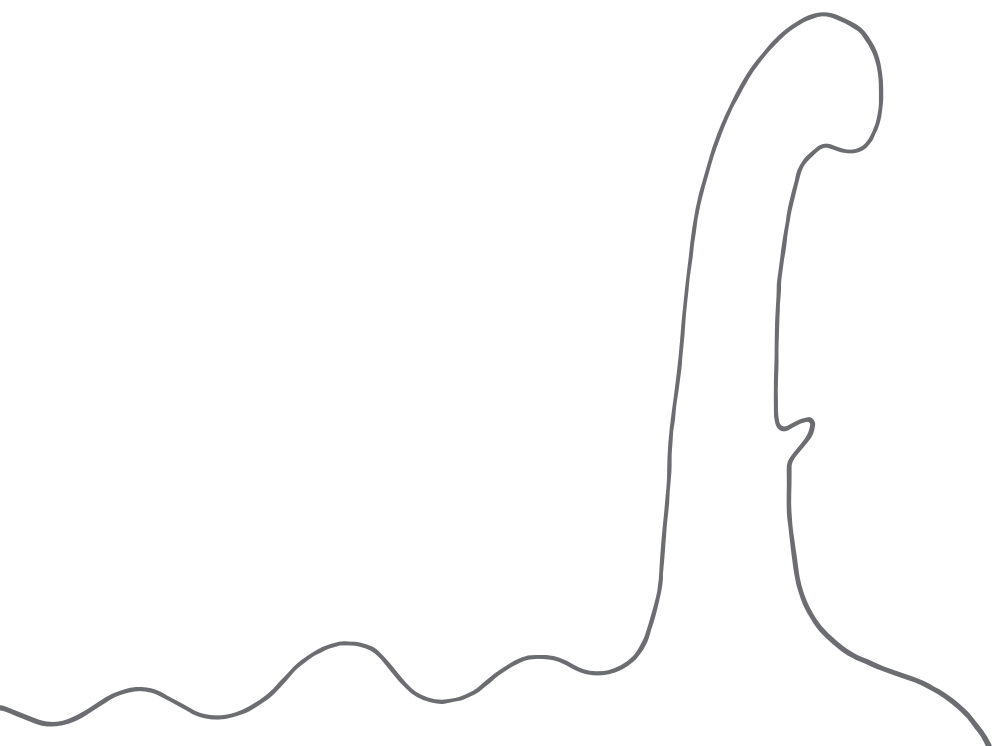
Yani kısacası, erkek çocuk babaya çekebilir de, çekmeyebilir de. Ayrıca biyolojik babasına “çekeceği” konusunda da bir güvence yok (genler çok kaprisli varlıklardır). Demek ki aile fertleri yeni doğmuş (ve muhtemelen hiç kimseye benzemeyen, bumburuşuk) bebeğin etrafına toplanıp, “Aaa, tıpkı babası!” diye yaygara yaptıklarında, biz gene kuşku payını elden bırakmayacağız.

“G” noktası diye bir şey vardır, ama yeri bir muammadır

Muhtemelen öyle bir şey vardır, hattâ A’dan Z’ye kadar sayılabilecek birçok nokta vardır. Yerleri ise hiç de öyle muamma filan değildir. Aşağı yukarı on beş-yirmi santimetre karelik bir alandan bahsediyoruz. Bulması ne kadar zor olabilir?

Buradaki sorun maalesef Freud’dan kaynaklanıyor. Kadın cinselliği hakkında pek az şey bilen üstad, eğer “Klitoris orgazmı ergen kızlara, vajina orgazmı yetişkin kadınlara özgüdür,” benzeri bir cevher yumurtlamasa, bu “G” noktası muamması ile hiç uğraşmayacaktık. Nitekim 1960’lardan başlayarak feministler Freud’dan bu saçmanın hesabını (biraz da belden aşağıya vurarak) tekrar tekrar sordular. Haksız da değillerdi: Orgazmın şusu busu olur mu? Her kadın için farklılıklar gösterse de, cinsel uyarılmaya duyarlı bölgenin yeri, boyutları, sınırları belli. Belirli noktalarda sinir uçları daha yoğun olabilir (nitekim klitoris böyle bir bölgedir). Vajinanın içinde de mutlaka böyle noktalar vardır; kadından kadına da yerleri, duyarlılıkları farklılık gösterebilir. Ama her şeyi “bir” e indirgemeye meraklı erkek düşüncesi de hemen bu noktaların sayısını bire düşürüp vajinanın içinde esrarlı bir yere yerleştirdi. Ondan sonra gelsin “G” noktası safarileri... Eğer ille de “bir” nokta arıyorsak klitorisin günahı neydi diye sorabilirsiniz. Onun çok ağır bir günahı var: Bir erkeğe ve bir penise gerek bırakmıyor. O yüzden de klitorisi unutup onu esrarengiz bir “G” noktası ile ikame etmek modern erkek düşüncesinin temeli oldu yıllar boyunca (hâlâ da sürüyor olabilir). Oysa Fransız feminist/psikanalist Luce Irigaray’ı dinleyecek olursak, kadın cinselliği erkek cinselliğinden farklıdır; erkek cinselliği daima “bir” (yani penis) çevresinde kurulur, ama kadın cinselliği “çok”tur. Nokta da yalnızca “G” değil, bir sürüdür, bulmak için ise aramaya bile gerek yoktur.

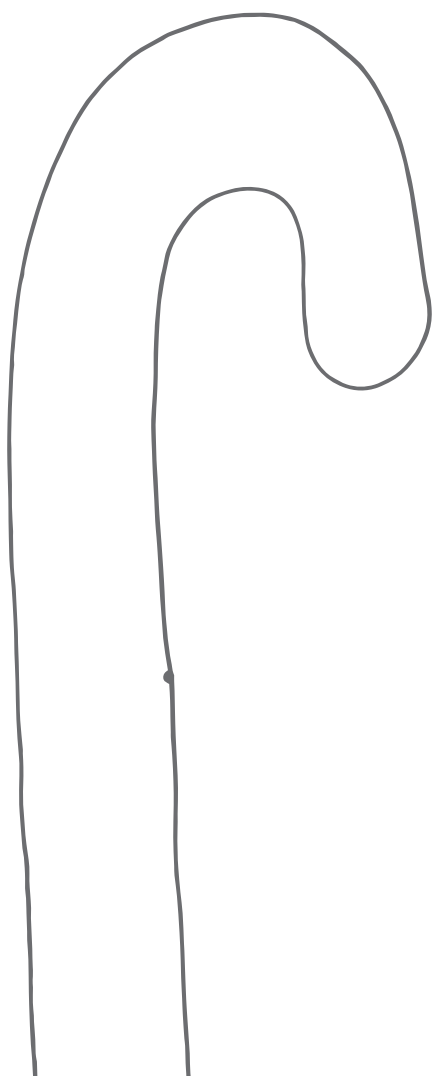

Eşcinsellik kalın barsak hastalıklarına yol açar

Bu tür “tıbbi” iddialar ne kadar korkutucu (ve ne kadar gülünç) oluyor, değil mi? Nereden başlamalı? Bir kere, kastedilen anal seks, ya da “sodomi” (hani şu Tevrat’taki Sodom şehrinin adından türeyen). Her anal seks yapan eşcinsel olmadığı gibi, her eşcinsel de anal seks yapmaz, bu bir. Birçok düzcinsel ilişki de de anal seks ziyadesiyle mevcuttur. Ayrıca lezbiyenler (dildo ya da ellerini kullanmadıkları sürece) anal seks yapmazlar (nendense bu tür iddialar lezbiyenleri hep yok sayar). Son olarak, her erkek eşcinsel anal seks yapacak diye bir şart da yok. Yani kısacası, hijyene dikkat etmezseniz, zaten seks her türlü hastalığa yol açabilir (ya da açmayabilir).

Oyuncu, televizyoncu, komedyen ve yapımcı Stephen Fry (ki kendisi Birleşik Krallık’taki önemli eşcinsel aktivistlerden de biridir), eşcinsellik üzerine hazırladığı bir belgeselde, eşcinselliğin hukuken “yasak” olduğu ülkeleri tek tek dolaşır, bu ülkelerdeki eşcinsel karşıtlarıyla söyleşiler yapar. Sanıyorum bir Afrika ülkesinde, ateşli eşcinsel düşmanı bir din adamıyla konuşması sırasında, rahip efendi eşcinselliğin sağlığa zararlı olduğunu, mesela kalın barsak enfeksiyonlarına yol açtığını iddia eder. İşte Fry’ın cevabı: “Yahu siz homofobiklerin akli sadece belden aşağıya çalışıyor. Kendimi bildim bileli eşcinselim, daha bir kere anal seks yapmışlığım yok!”

“Önyargı iyidir, zaman kazandırır!” diye bir özlü söz vardır. Evet, muhtemelen biraz zaman kazandırır, ama kaybettirdikleri saymakla bitmez. O zavallı rahibin yerinde olmak ister miydiniz?

Kadın, erkeğinin “sert” olmasını ister

Kadınlara sormadan verdiğimiz kararlardan biri daha. Ayrıca bazı kadınlar bu cümleye hak veriyor da olabilir. Ne de olsa sözel bir “sertliği” kabullenmek, “erkeğinin” bu özlü sözüne karşı çıkararak dayak yemekten daha iyi olabilir. Bu sözü doğrulamak için binlerce yıllık bilgelik metinlerinden ve kutsal kitaplardan az alıntı yapılmamıştır. Erkek biraz sert olmalı, kadını kısıkanmalı, sözünü dinletmeli, hayati kararları vermeli ve bir kere verdikten sonra da o kararlara (karısı ve çocukları tarafından) uyulmalı. Eğer o kararlar fos çıkar, felaketle sonuçlanırsa da, hiç merak etmeyin, kabahatin tamamen kadında olduğunu kanıtlayacak bir tartışma dizisi hazır beklemektedir. Ya da tartışmaya bile gerek yok, bir dayak her şeyi halleder, kararın ne olduğunu, neden fos çıktığını anında unutturur.

Kadın erkeğinin “sert” olmasını filan istemez aslında. Kuşkusuz sözünün eri olmasını, kararlı olmasını, kendine güvenmesini ister. Ama zaten bunlar erkeklerin de kadınlardan beklemesi gereken şeyler değil midir? Sorun şu: Sözünde durmayı bilmeyen, kendine güveni sifıra yakın, karar veremeyen, verdiği de arkasında duramayan erkekler, bunları “sertlikle” ikame etmeye çalışır, kadınların kendilerinden beklediği şeyin bundan ibaret olduğunu zannederler. Zannetmeleri yetmez tabii, hepimizi de buna inandırmak için ellerinden geleni yaparlar. Dayaktan korkanlarımız inanmış gibi yapar, böylece hep beraber “gibi yaparak” geçinir gideriz.

Her erkek aslında tecavüzcüdür

Tam olarak öyle değil tabii. Freud'a göre, içinde yaşadığımız uygarlığın ta kendisi nevrotiktir, çünkü dürtülerin, arzuların bastırılması üzerine kuruludur. Bastırılan kılık değiştirerek geri döndüğünde (ki er ya da geç döner) "hastalıklı" denilen davranışlar ya da kişilik özellikleri ortaya çıkar. Yani "normal" görünenin her zaman "potansiyel" bir "hasta" olduğunu unutmamalıyız. Kuşkusuz "potansiyel" ille de bir gün gerçekleşecek anlamına gelmiyor. Vicdan, ahlak, toplumsal karşılıklı denetim, hattâ cezalandırma/yalnızlaşma korkusu bile o potansiyeli (bazen kişi ölene dek) baskı altında tutabilir. İyi de olur. Ancak kendi varoluşunu gerektirmeye, kendisini "ezeli ve ebedi" ilan etmeye hevesli olan "uygarlık", "hasta"yı bir yana ayırıp kendi günahlarının tümünü onun sırtına yükler. Hastaneye tıkar, ilaçla uyuşturur, ilaçla "mutlu eder", lobotomiyle insanlıktan çıkarır, elektroşokla terbiye eder. Böylece de "normal"i tehditlerden korumuş olur. Ama maalesef "normal"e yönelen tehdit, gene "normal"in içindedir.

Kuşkusuz "her erkek potansiyel bir tecavüzcüdür," derken, tecavüzün erkeğin "fitratında", doğasında, yaradılışında, genlerinde (o meşhur "Y" kromozomunda) ya da hormonlarında olduğunu söylüyor değiliz. Tabii ki eril genetik ve endokrin yapı, şiddete daha fazla bir eğilim gösterir, ancak "uygarlık" zaten bu eğilimin de baskı altına alınmasını içerir. Burada konu ettiğimiz şey, "uygarlığın" engellediği şiddet değil, *yol açtığı* şiddet. Tecavüzcülük insan (ya da erkek) doğasında değil, erkek ege-men/ataerkil toplumun yapısında vardır. O yüzden de değişebilir, dönüştürülebilir.

Kadının kadın, erkeğin erkek olduğunu
zannedenler vardır etrafınızda
–siz değil yahu, belki böyle düşünen arkadaşlarınız vardır...

Sevişmenin ve çiftleşmenin aynı şey olduğunu,
Seks için iki cinsin gerektiğini,
Erkeklerin kadınlardan daha çok seks düşkünü olduğunu,
Ama ön sevişmenin kadın icadı olduğunu,
Eşcinselliğin kalın barsak hastalıklarına yol açtığını,
Oysa kadının erkeğinin sert olmasını istediğini,
Tecavüzçüler kısırlaştırılırsa sorunun çözüleceğini...
zannedip duran işte o arkadaşlarınıza
hediye edebileceğiniz bir kılavuz kitap.

Onlara bizden selam söyleyin,
bu kitabı okuduktan sonra tekrar konuşalım bu konuları...
Psiko-kültürel analiz alanındaki çalışmalarıyla tanıdığımız,
Bülent Somay'ın kaleminden,
Cinselliğe Dair Vazgeçmemiz Gereken

100 Efsane
100'ü de birbirinden efsane!